

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

De matrimonio [et] eius quidditate [et] multis questionib[us]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Summula Haymudi.

Circa lxxam est notandum de quinq; primo de causis matrimonij Secundo
quod sic matrimonij definitio. Tertio unde matrimonij. Quarao a qua
matrimonij sit institutum Quinto in quo loco et quo tempore est institutum.

Quantum ad primum de quatuor sunt cause matrimonij. scilicet causa efficiens
materialis, formalis, et finalis. Causa efficiens est duplex, scilicet media et imme-
diata. Causa efficiens immediata est presentis mutuus viri et mulieris per verba
de patre, scilicet vir presentis mulieri et mulier viro. Sed causa efficiens media est insi-
tutio diuina, quod deus gloriatus instituit hoc sacramentum. Sed causa materialis
alii est vir et mulier secundum punctum. Sed causa formalis est modus subiectus. Sed
causa finalis est duplex, quod quedam fuit a patre, et quedam post patrem. Causa
finalis a patre fuit proles generatio. Sed causa finalis post patrem fuit formica-
tionis euitatio, et hoc de primo. Quantum ad secundum est notandum quod matrimonio
nisi sic definitur est viri et femine legitima coniunctio individualis suetudinē ser-
uans. Dicitur notandum in singulari (viri et femine) et non in plurali viro et fe-
minaz, ideo quod unus solus vir deus huius solae mulierem et ecouerso. Et in ista
descriptio tangunt omnes cause. Primo tangitur causa materialis, cum deus (viri et
mulieris) Secundo tangitur causa efficiens cum deus (legitima). Tertio tangitur causa
formalis cum deus (coniunctio). Quarto tangitur causa finalis cum deus (individualis
suetudinē seruans). Quantum ad tertium est notandum quod matrimonio deus
quasi matris munus, quod id est quod officium. Unde de sancto Martino ca-
rnis, munia tua deuotus implebo. Sed dices, quare magis deus matrimonio
nisi quam patrimonio. Responde quod ideo, quod mater plus occupatur ad genera-
dum prole quam pater, quod de ea deus et mater est in partu dolorosa, in lacrado seu
enutriendo laboriosa, inceptu onerosa. Et sic mulier plures labores habet
circa prolem quam vir, ideo plus de matrimonio quam patrimonio. Quantum
ad quartum, secundum a quo matrimonio sit institutum est notandum, unde sicut
iam dictum est quod causa efficiens huius sacramenti fuit ipse deus, ideo dicitur
et illud sacramentum principaliter et effectu a deo sit institutum, sed instrumentum et
sequitur illud sacramentum ab adam et eua est institutum. Sed diceret quod in quo loco et in quo tempore est institutum. Rendetur, in amenissimo
loco, scilicet in paradylo et in tempore soecundo, et sic tunc prae dignitas huius sacra-
menti, quod ratione institutum tunc hoc sacramentum est dignius alio. Unde unus
sacramentum esse dignius alio intelligitur dupl. Uno modo ratione efficacie, sic
baptismus est dignior alio. Secundo modo ratione excellentie, sic eucaristia est di-
gnior alio, quod intelligitur pluribus modis. Tertio modo ratione conferentis, et sic
ordo vel confirmatio est dignior alio. Quarto ratione unionis sive institu-
tionis sive significacionis, et sic matrimonium est dignius alio, quod in matrimoni-
o est duplex coniunctio sive unio. Quinta est animo, quia ibi animus
mulieris coniungitur animo viri. Secunda coniunctio est corporum in copula car-
nali, que unio proprie designat unionem fidelis cum christo, unde apostolus dicit,
Qui adhaeret deo est unus cum deo. Et quod talis unio in matrimonio signi-
ficat unionem dignissimam, videlicet unionem anime cum christo, ergo
ratione istius unionis illud sacramentum est dignius alio sacramento. Etiam
significat unionem dei, quod deus voluit se uniri humanae nature, ergo sicut
hic duo corpora coniunguntur in uno, sic deitas fuit coniuncta humanitati in christo
ratione illius unionis proprie alia omnia sacramenta et institutiones ecclesiasticas.

Quantū ad quītū sc̄z q̄o illud sacramētū est institutū est notādū
q̄ quidā dicū matrimonī esse institutū sub his v̄bis. Erescite z multi
placāni z replete terrā. s̄z hoc videt̄ minus vez Ratio est ista. q̄z ista v̄ba
fuerūt placa tpe Noe post diluvii. s̄z matrimonī diu fuerat an institutū.
S̄z p̄t dici aliter. q̄ sit institutū p̄t hec v̄ba que prulit adā cū enigilasset de
sopore z videt̄ euā z dixit. Hoc os ex ossib⁹ meis z caro de carne mea. vt
habet in Genesi. z tñ nullus dixit sibi q̄ esset vxor sua. sed ip̄e cognouit eā
ex inspiratoe diuina. vñ dixit. Propter hoc homo derelinquet patrē z mas
trem z adh̄erebit vxori sue.

Item notādū. sicut iam dictū est q̄ matrimonī sit institutum p̄t hec
verba que prulit adam dices. Hoc os ex ossib⁹ meis z. Ex isto arguit
sic. ab isto institutū est matrimonī qui prulit verba institutois. sed adā
prulit v̄ba institutois. ergo ab adā matrimonī est institutū. qđ videtur
esse falso. q̄ supra dictum ē q̄ christus instituit hoc sacramētū Ibi respo
detur q̄ in matrimonio sunt duo. sc̄z spūiale z humānū. q̄ sacru matrimonī
nū representat aliqd spūaliter z aliquid humānū seu humanitaris. modo si
tut in matrimonio sunt duo sicut iā dictuz ē. sic ip̄m matrimonī ē institu
tum p̄t hoīem z inspiratoem diuina. Sed tūc ad rōnem dī q̄ matrimonī
nō est institutū ab hoīe inq̄tū hō. s̄z matrimonī institutū est ab hoīe dī
uiuitus illuminaro z inq̄tū grāspūllancti in eo operabat

Illuc notādū. q̄ eccl̄ia militā dī esse cā hūi⁹ copulatōis. s̄. matrimoni⁹.
ita si vñus istoꝝ velle decipe alii. vt vir mulierē ecōtra. tūc eccl̄ia
militā nō dī hoc admittere nisi esset cā legitima impediens. sicut p̄us
dictū est de casib⁹. ergo matrimonī dī fieri corā eccl̄ia z testib⁹ p̄ntib⁹ pub
lice seu manifeste. vt elicit̄ ex intentōe littere

.i. tota p̄genies .i. viri z mulieris

Tota parentela sexus v̄triusc̄ probabit
s̄. matrimonī .i. aliqbus impedimentis

Contractum. reprobis ne casibus evacuetur
matrimonī exp̄lo p̄ v̄bū p̄nt̄ ep̄is z nō cū v̄bo alteri⁹ ep̄is

Hoc de presenti consenſu non alio stat
.i. rōnabilitā s̄. hoīm .i. seget s̄. sac̄m

Abſc̄ pia causa nemo diuortiet illud
.i. ip̄e deus sc̄z vñz z mulierē

Vnio summa duo facit vnum. ve sibi qui de/
.i. segregat s̄. in carne

Ansat hoc viuum. deus esse quod imperat vnum

Postb⁹ autor determinauit de matrimonio. hic iā ostēdit q̄o z q̄līer
matrimonī dī celebrari z corā q̄bus p̄sonis. Et vult qñ sit tractio ma
trimoni⁹ p̄ sponsum z sp̄osam. tūc illa dī fieri corā tota parentela v̄triusc̄ sex
us ne postmodū aliquib⁹ casib⁹ posset impediri. z illa contractio detet fie
ri cum verbo de p̄nt̄i z nō de futuro. q̄z als nō staret matrimonī. nec rate
teneret. z nullus hoīm detet illā tractōem matrimonij separare nisi esset le
gitima causa. Tunc addit̄ rōnem. q̄z deus p̄iunxit hoc hō nō segat. sed